Anul al 54-lea 8 Pagini EXEMPLARUL { In România: 3 Lei / In străinătate: 5 lei 8 Pagini Nr. 288 Marţi 19 Octombrie 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

ABONAMENTE ÎN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 în străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ŞI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în ţară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA CENTRALĂ a „ASOCIAŢIUNII" SIBIU

Eşirea noastră la mare

Comisiunea europeană dunăreană s'a întrunit zilele acestea, ca să examineze iarăş problema asigurării navigaţiunii la gurile Dunării.

Această problemă este strâns legată de fenomenul natural al înaintării Deltei în mare, aproape pe tot frontul, din cauza aluviunilor considerabile ce le depune Dunărea prin braţele sale, la guri.

S'a constatat, în ultimele decenii, că aluviunile transportate de braţul Chilia, în mare cantitate, sunt împinse de curenţii masivi prin braţul Stari Stambul în dreptul gurii Sulinei.

Aşa se explică formaţiunea şi dezvoltarea bancului de nisip din faţa portului Sulina, care, micşorând adâncimea mării în această parte, stânjeneşte circulaţia vaselor de comerţ.

Ca să înlăture, provizoriu, aceste neajunsuri, C. E. D. a început să execute două feluri de lucrări: una, dragaj permanent şi a doua, prelungirea digurilor în mare.

Delegatul României în C. E. D. a stăruit să se asigure barei de la Sulina, adâncimea de 24 picioare, ca navigaţiunea să se facă în condiţii normale, dar condiţiile în care se dezvoltă plaja submarină din dreptul gurii Sulinei, nu permit menţinerea adâncimii necesară circulaţiei vaselor.

Dovadă: după ce s'au prelungit, în 1933, digurile în larg pe o lungime de 200 m. şi după ce s'au făcut dragaje corespunzătoare unei cantităţi de 400.000 mc., adâncimea de 24 picioare tot n'a putut fi menţinută. Aceleaşi cauze produc aceleaşi efecte: bancul de nisip dintre Sulina şi Stari Stambul a continuat să se dezvolte, îngreunând intrarea şi eşirea vaselor de comerţ la gura Sulinei. Ce a făcut C. E. D.?

In conferinţa ce a ţinut-o, la San-Remo, în Ianuarie 1934, delegaţii statelor reprezentate în această comisiune au consultat experţii propuşi să examineze problema asigurării navigaţiunii la gurile Dunării.

Cum experţii au constatat şi ei inutilitatea lucrărilor ce se execută la gura Sulina pentru menţinerea adâncimei de 24 picioare, au propus altă lucrare mai importantă — construirea unui canal de derivaţie a Dunării, care plecând de la un punct situat la câţiva km. în amont de Sulina, să iasă la mare la aproximativ 10 km. mai sus de Sulina. Comisia europeană dunăreană a acceptat această soluţie.

După calculele făcute, construirea unui canal de derivaţie cu lucrările accesorii, în condiţiile propuse de experţi, ar costa aproximativ 20 milioane fr.-aur. Serviciile tehnice ale C. E. D., consultate cu privire la executarea lucrărilor, au formulat următorul răspuns: canalul de derivaţie dintre Dunăre şi mare, propus de experţi, s'ar putea executa în maximum patru ani şi el va asigura o eşire la mare cu o adâncime de 25 picioare, care va fi menţinută prin dragaje mai puţin costisitoare decât cele dela bara Sulinei.

Fapt e, că nici până azi nu avem asigurată acea absolut necesară eşire la mare, în afară de zona primejdioasă a Sulinei.

Ce mai aşteptăm?

Dacă acum 80 de ani Comisia europeană dunăreană a ales, sub titlul provizoriu, braţul Sulina, ca să servească de arteră de navigaţie, cu toate că experţii săi recomandase braţul Sf. Gheorghe, trebue să suferim noi consecinţele acestei erori? Acum 80 ani, circulau corăbiile pe Dunăre, iar ţările româneşti, sub suzeranitatea Turciei, n'aveau un export organizat şi dezvoltat. Câteva decenii am suportat regimul internaţional pe Dunărea maritimă şi neajunsurile create navigaţiunii din cauza barei de la Sulina; dar astăzi, România Mare este în plin drept să-şi impună voinţa şi să-şi asigure prin propriile sale mijloace o eşire sigură la mare.

Una dintr'o mie

de EM. HAGI MOSCO

Una zicem, alta facem. Vorbe umflate cu răsunet voit, vorbe goale îmbrăcate în haina minciunii. Ce va fi în ţară să lăsăm pentru altă dată, mai cu seamă că cenzura veghează, în a ei patriotică iubire, ca străinătatea să nu se supere căci România este fetiţă cuminte. Tot ea mai veghiază să înăbuşe strigăte de demnitate, să apere, nu pe acei cari, potrivit cuvintelor regale de la Breaza, cată întărirea neamului, ci pe acei cari, cu bani străini, cu sufletul la fel, sapă temelia lui. Fiecare cu menirea lui în viaţă: unul cu obraz, altul slugă, altul nesimţitor şi aşa mai departe.

O ţară, pe lângă trimişii diplomatici în ţările străine, mai are un împuternicit cu îndatorirea să ocrotească comerţul ei dând lămuriri comerciale şi chiar politice având interes pentru ea. Acesta este consulul, ales printre străinii cu vază, putând fi folositor ţării pe care o reprezintă. Consulul nu este ceva nou. Apare pentru întâia oară în veacul XII ca trimis al italienilor în Levant. Regele Franţei, Ludovic cel Sfânt, este cel dintâi rege care a trimis consuli în ţări străine.

La Bruxelles, în Belgia, ţară cu care avem legături comerciale deosebit de importante, avem un consul în persoana d-lui Sigal, nearian. Acest domn, negustor de sepci, născut fără îndoială Segal, în România, din tată de aci şi mamă străină, a socotit cu cale la majorat să opteze pentru Belgia. Treaba d-sale.

Straniu însă, este faptul că, deşi nerecomandat de către trimisul nostru diplomatic în Belgia, totuşi, d. Sigal a avut sfinţii la Ierusalim, cari au smuls ministerului afacerilor străine numirea d-sale. Până astăzi însă, nu s'a cerut „exequator"-ul pe temeiul cărula consulul României să-şi poată desfăşura activitatea binefăcătoare. Ar fi deosebit de folositor să se ştie de al cui sprijin s'a bucurat d. Sigal.

D Sigal, născut în România, cetăţean belgian prin lepădarea supuseniei româneşti, consul al ţării în noua d-sale patrie, un an după înfiinţarea unei Camere de co-

(Continuare în pag. 2-a)

Soldaţi japonezi au barat o linie ferată în apropiere de Shanghai.

Asociaţia naţională

pentru asistenţa universitară „Regele Carol al II-lea" inaugurează prima înfăptuire

—oxo—

Căminul şi cantina studenţească „Regele Carol al II-lea"

„Universul" a anunţat, la timp, iniţiativa luată de un mănunchi de fruntaşi ai vieţii româneşti de a întemeia o asociaţie — de jertfă şi stăruinţă continuă — pentru ajutorarea tineretului nostru studiesc.

Gruparea s'a înfiripat la 8 Iunie 1937, sub preşedinţia Capului sfintei noastre biserici strămoşeşti, I. P. S. PATRIARH dr. MIRON CRISTEA, înconjurat de domnii mareşali AL. AVERESCU şi C. PRESAN, prof. NICOLAE IORGA, DIMITRIE VOLANSCHI prim preşedinte al înaltei Curţi de casaţie şi justiţie; GH. TATARESCU prim ministru; dr. ALEX. VAIDA VOEVOD; GH. GH. MIRONESCU; general ARTHUR VAITOIANU; AL. LAPEDATU, preşedintele Senatului şi al Academiei Române; STELIAN POPESCU, directorul „Universului"; ION MIHALACHE, OCTAVIAN GOGA, GHEORGHE BRATIANU, C. ARGETOIANU, general GABRIEL MARINESCU, M. MANOILESCU, general I. SICHITIU şeful statului major al armatei române; AL. DONESCU primarul general al Capitalei; I. GR. PERIEŢEANU, preşedintele Uniunei avocaţilor, ca membri ai celui dintâi comitet de acţiune, şi de d-nii:

CONST. VIFORANU, procuror general la înalta Curte; prof. ALESSIANU, prim preşedintele înaltei Curţi de conturi; D CONSTANTINESCU, guvernatorul Băncii Naţionale a României; secretar d. VICTOR MALINESCU.

Sprijinită din capul locului de oficialitate, iniţiativa s'a bucurat de un extraordinar răsunet în ţară.

Adeziuni entusiaste şi superior înţelegătoare n'au întârziat să se producă de pretutindeni.

Şi organizaţia s'a înfiripat, astfel, treptat dar sigur, neînchipuit de falnică şi puternică, reuşind să păşească la înfăptuiri mai curând decât nădăjduiau cei mai optimişti alcătuitori ai ei.

Prima cantină şi primul cămin au luat fiinţă

In adevăr, eri s'au desăvârşit lucrările de amenajarea unui cămin studenţesc, înzestrat cu trei sute de paturi, lavabouri, săli de educaţie fizică şi de studii.

Tot inventarul e nou şi modern.

Deasemenea, tot eri s'au făcut cele din urmă lucrări de instalarea cantinei studenţeşti — din b-dul Academiei nr. 2 — dotată cu cel mai perfecţionat utilaj necesar.

Ambele aşezăminte se vor inaugura — cu binecuvântarea I. P. S. Patriarh — la 1 Noembrie a. c. şi vor purta numele Inaltului lor protector: Regele Carol II.

*

Cea dintâi serie de studenţi universitari — ca şi seriile ce vor urma — vor fi admise în cămin şi cantină şi vor primi întreţinere completă absolut gratuită.

Studenţii îşi pot adresa cererile deadreptul Asociaţiei naţionale pentru asistenţa universitară „Regele Carol II" — în bd. Lascar Catargiu 15 A — unde se vor centraliza, spre a fi supuse apoi recomandării şi aprobării rectoratului universitar.

Petiţionarii vor indica mediile din liceu şi dela bacalaureat (iar studenţii, în curs de învăţământ universitar vor indica situaţia examenelor) cunoscând că principalul criteriu de primire în căminul şi cantina studenţească „Regele Carol II" este meritul candidatului.

ind.

Noui amănunte

în legătură cu asasinarea lui Goldschläger

—xoox—

Ce declară un lucrător dela o fabrică din apropiere

D. comisar şef Borcea, dela siguranţa Capitalei, înapoindu-se eri dela Sf. Gheorghe, a continuat cercetările în jurul misteriosului asasinat săvârşit de trei necunoscuţi asupra lui Ionaş Goldschläger, remizier la bursa din Bucureşti.

Deşi nu s'a putut stabili nici locul, nici timpul în care a fost asasinat Goldschläger, totuşi d. comisar şef Borcea a cules preţioase date, cari vor grăbi prinderea criminalilor.

La Sf. Gheorghe, d. Borcea a luat un interogator tânărului Cadar Iosif, de 27 ani, lucrător la fabrica de teracotă „Löbel".

Mai în jos de această fabrică este o moară, iar între fabrică şi moară se află un pod peste Olt.

Luni seara, pe la ora 8, meşterul din fabrică s'a necăjit că lucrătorii n'au lucrat bine o sobă şi i-a dat afară.

Iosif Cadar a mers în jos şi a observat o mogâldeaţă neagră pe pod.

Apropiindu-se, a văzut un om culcat pe brânci, care supraveghea depe pod, drumul într'o parte şi în alta.

Intrebând în ungureşte pe necunoscut ce face, acesta i-a răspuns tot în ungureşte, că pescueşte, după care lucrătorul a plecat. Dar făcând câţiva paşi, a zărit doi oameni, cari purtau un obiect greu în braţe, pe care apoi l'au aruncat în apă.

Intorcându-se la cel de pe pod şi întrebându-l cine sunt cei doi oameni şi ce-au aruncat în apă, necunoscutul i-a răspuns că nu ştie cine sunt, dar probabil că trebue să fie nişte ţigani cari au aruncat un porc mort în apă, după cum e obiceiul prin partea locului.

Impins de curiozitate, Cadar s'a apropiat de cei doi şi i-a întrebat ce fac. Aceştia, probabil neştiind ungureşte, i-au răspuns ceva în româneşte, din care lucrătorul n'a înţeles nimic.

Apoi îndepărtându-se, s'au urcat într'o maşină luxoasă, neagră, cu luminile stinse, şi au dispărut cu ea în noapte, fără să facă nici un sgomot.

Bănuind că la mijloc s'ar ascunde ceva, s'a dus din nou la omul de pe pod, dar şi acesta o luase la sănătoasa peste câmp, ca să ajungă maşina.

A doua zi dimineaţă, la ora 7, morarul din josul apei, observând că moara s'a oprit, şi cercetând scocul, a dat peste un coş mare de nuele, nou, inculat.

Bucuros că a dat peste un chilipir, a trans cufărul la mal şi l'a deschis.

I-a venit însă rău văzând ce e înăuntru şi după ce şi-a venit în fire, a anunţat jandarmii, cari au sosit imediat la faţa locului, împreună cu primul procuror.

Printr'o ciudată coincidenţă, cadavrul victimei a fost identificat chiar dela începutul cercetărilor de către însuşi primul procuror de Sf. Gheorghe, d. Papadopol, care având un imobil în Capitală pe strada Olteni, colţ cu strada Bradului, a avut acum câţiva ani ca chiriaş chiar pe Goldschläger. D-sa a anunţat imediat Siguranţa generală şi în acelaş timp şi pe fratele victimei.

Din primele cercetări nu s'a găsit nimic asupra cadavrului.

Se pare că lui Goldschläger nu i s'au furat decât 80.000 lei, totuş suma nu poate fi fixată cu preciziune, întrucât fostul remizier era tăcut mai totdeauna când era vorba de afacerile lui.

CERCETARILE AUTORITAŢILOR

In legătură cu omorîrea lui Goldschläger, poliţia Capitalei şi cea dela Sf. Gheorghe au primit numeroase denunţuri. Intr'unul din denunţuri, primit la poliţia Capitalei, se spune că Ionaş Goldschläger a fost văzut Luni în tovărăşia unui tânăr, pe şoseaua Ştefan cel Mare, când acesta căuta să-l convingă să cumpere nişte valută forte.

Tot în denunţ se spune că Goldschläger a plecat cu tânărul la gară, luând trenul spre Braşov.

Autorităţile au cercetat eri această pistă, obţinând informaţiuni preţioase.

S'a stabilit precis că remizierul a mai făcut în câteva rânduri acest drum, când avea nevoie să cumpere valută dela remizierii din Ardeal.

Copilul lui Glodschläger a confirmat această ştire, aseară, la prefectura poliţiei.

COŞUL A FOST CUMPARAT LA BRAŞOV

D. comisar Borcea, după ancheta făcută la Sf. Gheorghe s'a dus la Braşov să continue cercetările.

D-sa a stabilit precis că cei trei criminali au cumpărat coşul de nuiele la un magazin din Braşov.

Coşul e lung de 80 centimetri şi lat de 50 centimetri.

Astfel de coşuri sunt fabricate la închisoarea din Braşov şi vândute în diferite prăvălii.

Cadavrul a fost găsit în coş cu faţa în sus, cu picioarele aşezate unul peste altul.

La gâtul cadavrului se văd două urme de degete, ceeace dovedeşte că fostul remizier a fost strâns de gât.

Pălăria lui Goldschläger n'a fost încă găsită.

ŞI ŞOFERUL MAŞINII E COMPLICE LA CRIMA

Se prea poate că Goldschläger să fi fost atras în cursă de un cunoscut al lui, care l-a dus cu trenul la Braşov.

Un lucru e stabilit sigur, anume că limuzina frumoasă care a fost observată de lucrătorul sobar Iosif Cadar, la Sf. Gheorghe, a trecut în timpul zilei de Luni prin Braşov, şi s'a alimentat la un depozit de benzină, pentru un drum mai lung.

Se fac cercetări la Braşov, de oarece se crede că acolo a fost făptuită crima într'un cartier mai retras. După crimă, cadavrul a fost împachetat în coş şi transportat cu maşina la Sf. Gheorghe. Cei trei inşi văzuţi de lucrătorul sobar sunt autorii crimei, iar şoferul care a condus maşina este acela care a cumpărat coşul şi a pregătit în complicitate cu cei trei criminali odioasa crimă.

La monumentul unei regine

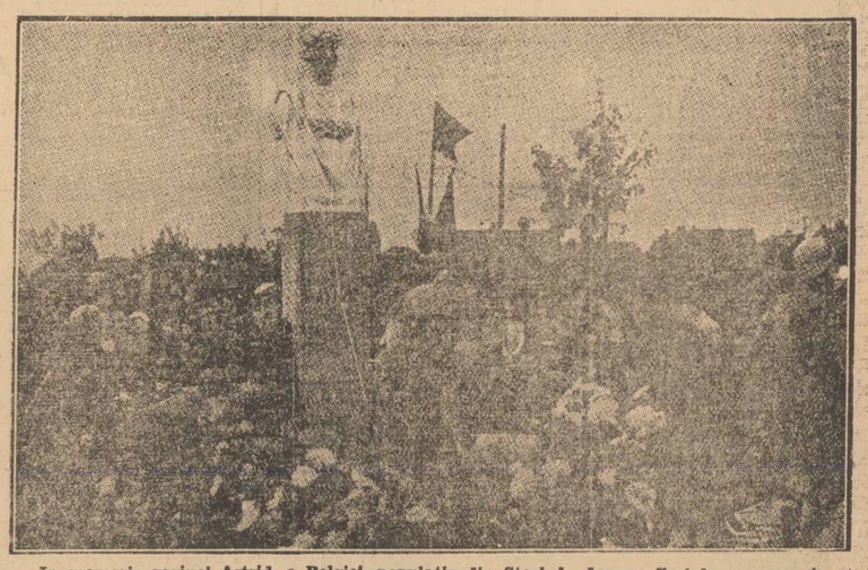

In memoria reginei Astrid a Belgiei, populaţia din Stockel depune flori la monument.

A doua recoltă de smeură

Câmpina, 16 Oct.

Din cauza timpului care se menţine încă frumos, aici la Câmpina, prunii au rodit a doua oară, fragile la fel, iar acum, în ograda femeii Reveica Cristea Savu, din Slobozia-Câmpina, plantaţia de smeură a rodit a doua oară.

Strehaia, 16 Oct.

Cu tot frigul care s'a lăsat de la o vreme, în grădina d-lui J. Alexandrescu, smeura a rodit a doua oară. Fructele s'au copt.

In grădina d-lui V. Brebenaru au înflorit perii, iar pe străzi au înflorit castanii.

—xox o xox—

Boicotul produselor japoneze în America

NEW-York, 16 (Rador).— *Congresul Federaţiei americane a muncii s'a încheiat prin votarea în unanimitate a unei rezoluţii, prin care se cere menţinerea boicotului contra produselor japoneze.*

—oxo o oxo—

FILME

Nuntă mare şi veselă.

Tânărul Segălică se căsătoreşte cu tânăra Reghina.

Rudele de ambe sexe sunt numeroase; şi cum toate au câte o duzină de copii şi nepoţi, mosafirii nu încap în casa din oraşelul moldovenesc; cei mai mulţi benchetuesc în curte.

Se fumează, se dansează, se flirtează, se fac afaceri, dispar pălării, paltoane, umbrele şi se asvârlă acuzări, în sfârşit petrecere la toartă.

La masa de onoare se ridică cel mai bătrân dintre bunicii prezenţi şi înduioşazâ până la lacrimi asistenţa cu mica, substanţiala şi emoţionanta sa cuvântare:

— Să vă zic ceva, dragă jinere şi scumpă mireasă. Să vă iubiţi, să vă încredeţi unul în altul. Să nu umblaţi după prea multe gheşefturi, fiindcă viaţa este deja scurtă. Să nu vă certaţi cu nimeni, să nu vă supure nimic. Să fiţi buni, iertători, îndurători, toleranţi, — casa voastră să fie o adevărată casă de toleranţă!

Don José

Cuvântarea d-lui general Gamelin, rostită la Sinaia în ziua de 16 Oct. cu prilejul aniversării naşterii M. S. Regelui

SIRE,

Rog pe Majestatea Voastră să-mi îngăduie mai întâi să mă asociez respectuos urărilor, care au fost exprimate de E. S. d. preşedinte al consiliului, cu obişnuita sa elocvenţă.

Franţa doreşte, — Majestatea Voastră o ştie, — o Românie prosperă şi puternică, care să joace în lume rolul demn şi de trecutul său glorios şi de strălucitul viitor, care se deschide în faţa ei. Şi Majestatea Voastră a ştiut să întruchipeze toate speranţele unui popor pe care-l simţim în plin avânt.

Rog deasemenea pe Majestatea Voastră să-mi îngăduie să-i spun cât îi rămân de recunoscător pentru atenţiunile cu care a binevoit să mă copleşească. Nu voi putea uita niciodată, că Majestatea Voastră a binevoit să mă cheme alături de Ea să văd defilând, într'o ţinută magnifică, cinci divizii de infanterie şi o brigadă de munte, o divizie şi o brigadă de cavalerie, precum şi unităţile de rezervă generală care le complectau. După emoţionanta zi dela Alba-Iulia, — dovadă vie a naţionalităţii voastre vibrante. — această senină manifestare a forţei româneşti încununa manevrele, în care intemperiile şi exigenţele tacticei impuseseră trupelor oboseli excepţionale. Dar pe feţele nimănui nu apărea vreo urmă: ele erau mândre să treacă pe dinaintea Regelui şi Şefului lor suprem.

SIRE,

Nu voi lipsi să spun guvernului ţării mele că am putut să constat remarcabila sforţare a guvernului României de a-şi întemeia o industrie de război şi stocuri.

Şi voi adăuga că am admirat din toată inima armata română la muncă, soldatul ei, corpul ei ofiţeresc, şefii ei. Toţi şi-au dat din plin obolul. Şi tot acolo s'au putut aprecia rezultatele obţinute şi toate făgăduielile pe care ele le îngăduie.

Voi raporta cuvintele atât de înalte şi pline de înţeles, şi pentru noi atât de mişcătoare, pe care Majestatea Voastră a binevoit să le rostească eri în limba noastră. Eu nu sunt decât un soldat; aparţin Marei Mute; în viaţa oficială dau pilda tăcerei, iar în viaţa de toate zilele nu cred să fiu vorbăreţ. Rog numai pe Majestatea Voastră să creadă că, la rândul ei, armata franceză, mai mult decât aliată, soră a armatei române, se simte, fără zadarnică vanitate, gata să facă faţă încercărilor la care ar putea să fie expusă şi că nu are decât un gând, acela de a se pregăti în fiecare zi mai desăvârşit.

Reinoesc respectuos Majestăţii Voastre urările mele, deasemenea şi Alteţei Sale Regale Marelui Voevod de Alba-Iulia.

SCRISORI DIN PARIS

Hotărât, revoluţia nu se va face mâine

de RENE SAIVE

Paris, Octombrie

Un francez care, a doua zi după despuirea scrutinului alegerilor cantonale, ar citi numai presa de extrema stângă, ar crede într'un succes triumfător al „Frontului popular".

Cu litere de-o şchioapă, „L'Humanité", organ central al partidului comunist, afirmă: „Infrângerea reacţionarilor în alegerile cantonale. Frontul popular triumfă. Progrese importante ale partidului comunist francez".

Organul partidului socialist, ziarul „Le Populaire" este tot atât de entuziast. Cât despre ziarul „L'Oeuvre", organul radicalilor socialişti, iată ce citim: „Partidele de dreapta dau înapoi".

După cum se vede, radical-socialiştii dela ziarul „L'Oeuvre" sunt mai puţin siguri de „triumf" decât „L'Humanité" şi „Le Populaire".

Şi'n adevăr, nu e vorba de loc de un succes al „Frontului popular". Dinpotrivă, e vorba de o înfrângere şi în deosebi de o înfrângere usturătoare a comuniştilor.

Să vedem cum se prezintă situaţia.

Trebuiau 1525 mandate de consilieri generali. Primul scrutin a dat 1053. Acestea se repartizează în modul următor: 467 reprezentanţilor partidelor naţionale; 347 radical-socialiştilor; 95 radicalilor independenţi; 99 socialiştilor, 37 socialiştilor independenţi şi numai 8 comuniştilor.

Reamintim incodată, că ruptura a fost săvârşită între radicali socialişti şi extrema stângă a fostului „Front popular", şi se cuvine să mai notăm, că radicalii independenţi sunt cu desăvârşire ostili „Frontului popular". Nu vorbim de socialiştii independenţi, ale căror sentimente faţă de partidul d-lui Blum şi acela al d-lui Cachin n'au fost niciodată prea călduroase.

Iată deci pe socialişti cu 99 de mandate şi comuniştii cu 8. Se poate numi aceasta, succes? Greu, chiar cu multă bunăvoinţă.

Este drept, că nu prea sunt lipsiţi de îndrăzneală comuniştii. „Progresele importante ale partidului nostru" — scriu ei. Desigur. Dar, adaugă, într'un chip mai puţin provocător: „numărul de voturi ale partidului nostru este simţitor sporit faţă de alegerile cantonale din 1931".

Totuş, faptul important nu e de a şti dacă au câştigat comuniştii voturi în raport cu alegerile din 1931. Punctul acesta nu e contestabil. Faptul important e de a şti dacă ei au câştigat voturile în raport cu alegerile din 1936, cari au trimis peste 70 de deputaţi din partidul comunist la Cameră, şi au adus pe d. Leon Blum la putere.

Şi acum iată cifre:

In 1936, primul scrutin a dat 439.496 voturi comuniştilor: In 1937, primul scrutin nu mai dă comuniştilor decât 444.204 voturi. Comparaţia celor două rezultate face să reiasă în 1937 o pierdere de 45.000 voturi. Şi trebue să mai subliniem, că această statistică interesează nu-

(Continuare în pag. 2-a)

UN AUTOBUZ SFĂRÂMAT DE O LOCOMOTIVĂ

ŞAPTE PERSOANE GRAV RĂNITE

Sibiu, 16 Oct.

Astăzi la ora 3.15, s'a întâmplat la Sibiu, un groaznic accident.

Autobuzul de pasageri nr. 1022 Sib. proprietatea d-lui Emil Răspop, condus de şoferul Gh. Samoilă şi de ajutorul de şofer Ion Isidor şi încărcat cu pasageri, a fost surprins de locomotiva 375043, care făcea manevră la bariera dintre Sibiu-Turnisor, spre a remorca nişte vagoane. Bariera este la drumul ce duce spre comuna Sura-Mică. Locomotiva a lovit autobuzul în plin şi l-a împins pe şine, la o distanţă de 25—30 m.

Nenorocirea s'a întâmplat din cauză că bariera era deschisă, iar liniile erau ocupate de multe vagoane, aşa că era liberă numai porţiunea de drum spre satul Sura Mică, şoferul neavând cum să observe mişcările de pe şini.

Autobuzul a fost complet sfărâmat. De sub sfărâmături au fost scoase 7 persoane grav rănite, cari au fost transportate în grabă, de „Salvare", la spitalul public din localitate. Primele îngrijiri le-a dat d. dr. Matiuca.

Răniţii sunt. D. Fracea, de 37 ani, din Armeni (Sibiu); Ilie Stoia, de 26 ani, din Ocna Sibiului; Ioan Isidor, taxator de 22 ani, din Apoldul de Sus; Fr. Vesmas, de 30 ani, din Sibiu; Ilie Stăniţă, de 26 ani, din Ludoşul Mare şi femeile Tarifta Brădescu, de 36 ani, din Ocna Sibiului şi Virginia Moldovan, de 26 ani, tot din Ocna Sibiului. Acestea din urmă sunt mai grav rănite.

La faţa locului a sosit primul d. comisar Gh. Cristescu, care a dispus transportarea răniţilor la spital. Din ordinul d-lui comisar Gh. Chirlac, care a sosit deasemenea la locul nenorocirii, au fost conduşi la poliţie, pentru cercetări, următorii: mecanicul locomotivei, impiegatul de mişcare St. Lăstun, detaşat dela Albeşti la gara Turnisor; acarul Vintilă Dumitrescu, detaşat la Turnisor dela Bucureşti şi acarul Ispas Ludosan, detaşat dela gara Sibiu la gara Turnisor.

Cercetările sunt în curs spre a se stabili în sarcina cui cade vina nenorocirii.